

CLUB DE LECTURA TORTOSA

Testament a Praga

El 1958, quan va jubilar-se de la seva feina de jardiner municipal a Praga, Tomàs Pàmies va començar a escriure les seves memòries, i les va anar enviant a la seva filla Teresa perquè les hi passés a màquina sense tocar-hi res. El relat autobiogràfic de la vida de Tomàs s'intercala amb les reflexions que li adreça la filla des de París, deu anys més tard, quan ell ja és mort. Les dues veus s'expressen des de les respectives condicions d'home i dona de generacions diferents, que es respecten però sovint discrepen, i que convergeixen en la passió per la ciutat de Praga; el diàleg que teixeixen és punyent i ens dona un testimoni colpidor d'uns temps crucials. Aquest llibre fascinant va merèixer el Premi Josep Pla del 1970.

Maus:relat d'un supervivent, d'Art
Sipiegelmanl

25 de març de 2020

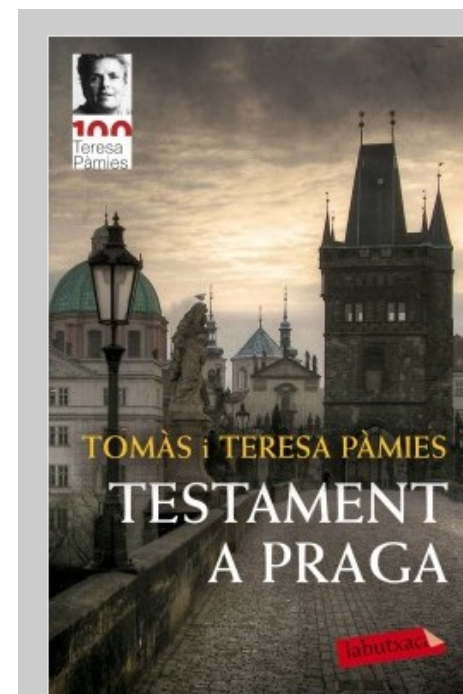

BIBLIOTECA
MARCEL·LÍ DOMINGO

Organitzen:

Col·laboren:

27 de febrer de 2020
a les 19.30h

Teresa Pàmies

Teresa Pàmies (Balaguer 1919– Granada 2012).

Filla del dirigent marxista balaguerí Tomàs Pàmies.

Tingué una formació autodidàctica. Fou dirigent de

les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya (1937), escriví a Juliol i fundà, juntament amb altres companyes, l'Aliança Nacional de la Dona Jove (1937-39). Arran de la Guerra Civil, s'exilià a França, després s'exilià a la República Dominicana, passant per Cuba, i, finalment s'establí a Mèxic. En aquest país estudià periodisme a la Universidad Femenina, dirigida per la seva fundadora Adela Formoso de Obregón Santacilia. Tornà a Europa (1947), i residí un any a Belgrad, on treballà a la ràdio. Després visqué dotze anys a Txecoslovàquia, on fou redactora de les emissions en castellà i en català de Ràdio Praga.

Membre del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), es casà amb el secretari general d'aquest partit, Gregorio López Raimundo. Posteriorment, se n'anà a París, on col·laborà en el periodisme militant de l'exili, així com a Serra d'Or i a Orifloma. Fou mare del també escriptor Sergi Pàmies.

El 1971 tornà a Catalunya, a Barcelona, any en el qual guanyà el premi Josep Pla i el premi Crítica Serra d'Or de prosa narrativa (1972) amb l'obra *Testament a Praga*, escrit en col·laboració amb el seu pare. Inicià aleshores una carrera literària publicant novel·les, dietaris, reportatges, etc. alguns en castellà, sempre amb un fons autobiogràfic i de testimoni personal d'uns anys, des de la Segona República Espanyola fins al maig francès del 1968, que havia viscut intensament.

Obra Teresa Pàmies

Narrativa no-ficció

Quan érem capitans (1974)

Va ploure tot el dia (1974)

Los niños de la guerra (1975)

Una española llamada Dolores Ibárruri (1975)

Aventura mexicana del noi Pau Rispa (1982, escrit amb materials de l'exili, sobretot mexicà)

Narrativa ficció

Dona de pres (1975)

Amor clandestí (1976)

Memoria dels morts (1981)

Viatges arreu de l'Estat espanyol

Vacances aragoneses (1979)

Matins d'Aran (1982)

Busque-me a Granada (1984)

Jardí enfonsat: viatge a Castella i Lleó (1995, premi de la Institució de les Lletres Catalanes).

Assaig

Cròniques de naufrags (1976)

Maig de les dones (1976)

Los niños de la guerra (1977)

Romanticismo militante (1977)

La mujer a partir de los cuarenta años (1979)

Mascles no masclistes (1987)

Rebé la Creu de Sant Jordi (1987), la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Barcelona (2000), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2001) i el premi Trajectòria de la Setmana del Llibre en Català (2003).

Si t'agrada llegir i compartir de forma distesa les emocions que et desperta la lectura amb altres lectors i lectores i sovint amb els autors, vine al Club de Lectura de la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa.

Apunta't al Club de Lectura!